

Riistasaalis 1999

Viltbytet 1999

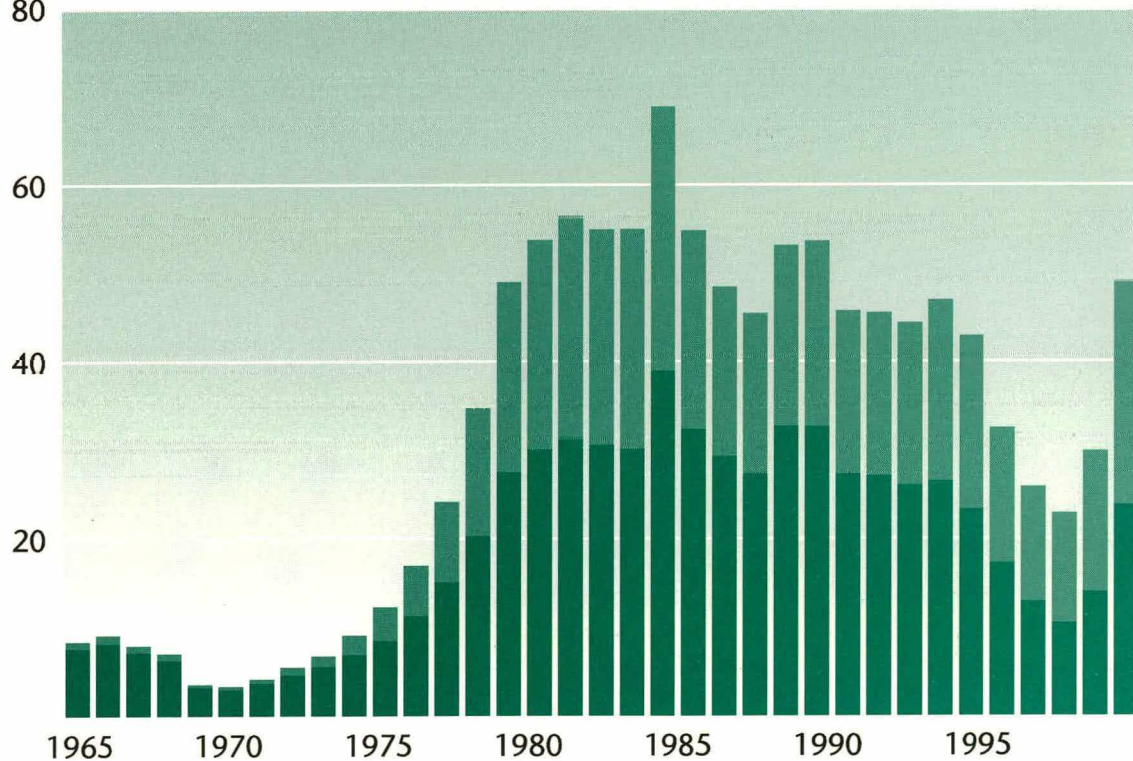
Annual Game Bag 1999

Hirvisaalis 1965 - 1999

Älgbytet 1965 - 1999

The moose bag 1965 - 1999

1000 yks.
1000 ind.
80

Aikuinen
 Fullvuxen
 Adult

Vasa
 Kalv
 Calf

© Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos

Toimitus: Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tilastoyksikkö
Tilastoyksikön päällikkö: Anssi Ahvonen

Julkaisun tietoja lainattaessa mainittava lähteeksi Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos.

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet bör nämnas vid referering av denna publikation.

Quoting is encouraged provided the Finnish Game and Fisheries Research Institute is acknowledged as the source.

ISSN 1456-8268 = Maa-, metsä- ja kalatalous

ISSN 1455-9277 = Riistasaalis...

Oy Edita Ab
Helsinki 2000

Riistasaalis 1999

Metsästäjien määrä vuonna 1999 oli 291 457. Määrä on pysytellyt 1980- ja 90-luvuilla 300 000 tuntumassa. Metsästäjäkunnasta neljäsosa sijoittuu kahden pohjoisimman läänin alueelle. Metsästäjätiheys on kuitenkin Uudellamaalla, Pohjois-Savossa, Kymessä, Oulun eteläisellä osa-alueella ja Ruotsinkielisellä Pohjanmaalla selvästi maan keskiarvoa korkeampi (maan keskiarvo 1,0 metsästäjää/km²).

Joka viides metsästäjä piti välivuoden, joten 225 000 metsästäjää kävi metsällä ainakin kerran vuoden 1999 aikana. Metsällä käyneistä 25,7 % jäi ilman saalista.

Nisäkkäistä metsäjäniksen lukumääräinen saalis oli suurin, 345 600 yksilöä. Niitä saatiin saaliiksi eniten Pohjois-Savossa. Toiseksi lukuisin saalislaji oli supikoira ja kolmanneksi lukuisin rusako. Supikoiria päätyi erämiesten reppuihin eniten Etelä-Savossa, kun taas rusakoita saatiin saaliiksi eniten Pohjanmaalla. Riistalinnuista ammuttiin eniten sinisorsia, 280 500 yksilöä. Tärkeimmät sinisorsan pyyntialueet olivat Pohjois-Savo (27 400), Pohjois-Karjala (24 800) ja Oulun eteläinen osa-alue (23 000). Seuraavaksi lukuisimmat saalislinnut olivat teeri, joita ammuttiin eniten Kainuussa (36 400) sekä Oulun pohjoisella osa-alueella (19 800), ja sepelkyyhky, joita saatiin eniten Pohjanmaalla (25 100), Varsinais-Suomessa (21 300) ja Oulun eteläisellä osa-alueella (20 100). Riistalintuihin kuulumattomia varikseja pyydystettiin yli 300 000, eniten Pohjanmaalla (46 700) ja Varsinais-Suomessa (33 400).

Metsästäjät käyvät jonkin verran metsällä myös oman riistanhoitopiirinsä ulkopuolella. Eniten oman riistanhoitopiirin alueen ulkopuolelta pyydettiin peltolinnuista fasaaneja ja vesilinnuista merihanhia, lapasorsia, tukkasotkia ja alleja. Metsäkanalinnuista riistanhoitopiirien ulkopuolelta tulleet metsästäjät ampuivat eniten riekkoja. Jänissaaliista joka kymmenes jänis saatiin oman piirin ulkopuolelta. Turkiseläinten pyynti oman riistanhoitopiirin ulkopuolella oli varsin vähäistä.

Koko maan saalismäärät vuonna 1999 olivat useimmilla lajeilla selvästi suurempia tai samalla tasolla kuin edeltäneellä 5-vuotiskaudella keskimäärin. Kuitenkin 13 lajilla saalismäärät olivat vertailukauden keskimääräisiä saalismääriä pienempiä, peltopyyillä ja mäyrällä jopa pienempiä kuin minään vuonna ko. vertailujaksolla. Saalismäärät olivat suuremmat kuin minään vuonna edeltäneellä 5-vuotiskaudella majavalla, ketulla, hirvellä, valkohäntäpeuralla, metsäkau-

riilla ja joukossa ainoana riistalintuna merihanhella.

Vuoden 1999 saaliin lihan ja turkisten laskennallinen arvo oli yhteensä 301 miljoonaa markkaa. Saaliin lihamäärä oli 8 miljoonaa kiloa, josta hirvien osuus oli 6,3 miljoonaa kiloa.

Laatuselvitys

Riistasaalistilasto on Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen vuosittain laatima tilasto metsästyssaaliista. Saalistiedot kootaan pienriistan osalta otantatutkimuksella ja hirvieläinten, suurpetojen ja eräiden muiden luvanvaraisten eläinten osalta kaatolupajärjestelmän avulla.

Saalistilastot esitetään valtakunnallisesti ja riistanhoitopiiri-/osa-aluekohtaisesti (kuva 1). Saalismäärien lisäksi esitetään arvio vuotuisen saaliin rahallisesta arvosta ja lihamäärästä sekä arvio siitä, paljonko alueen saaliista saavat kunkin riistanhoitopiirin tai osa-alueen ulkopuoliset metsästäjät.

Riistasaalistilaston Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksessa laati Aslak Ermala.

Määritelmät

Metsästysviranomainen on maa- ja metsätalousministeriö (kala- ja riistaosasto).

Metsästäjä on metsästäjäutkimuksen hyväksyttävästi suorittanut ja riistanhoitomaksun (ns. metsästyskortin) maksanut henkilö.

Metsästystä säädellään *metsästyslailla*, *asetuksilla*, valtioneuvoston/ministeriön antamalla *päätöksillä*, *määräyksillä* ja *ohjeilla*. Lisäksi *luonnonsuojelu*-, *eläinsuojelu*- ja *rikkoslaissa* sekä *ampuma-aseita* koskevassa lainsäädännössä on kohtia, jotka myös koskevat metsästystä.

Metsästyslaissa on lueteltu kaikki ne eläinlajit, jotka ovat *riistaeläimiä* tai *rauhottamattomia eläimiä*, joita saa pyydystää.

Metsästysvuosi alkaa 1 päivänä elokuuta ja päättyy 31 päivänä heinäkuuta.

Erillinen *pyyntilupa* tarvitaan hirvieläinten ja eräiden muiden metsästysasetuksessa erikseen mainittujen eläinten pyyntiin. Luvan myöntää riistanhoitopiiri.

Metsästäjien Keskusjärjestö (MKJ) on lakisääteinen organisaatio, joka huolehtii metsästyksen käytännön järjestelyistä ja vastaa siitä, että metsästys tapahtuu kestävä käytön periaatteen mukaisesti. Järjestö on jaettu 15 *riistanhoitopiiriin (rhp)*. Kukin riistanhoitopiiri on jaettu riistanhoitoyhdistykseen (*rhy*), jotka järjestävät *metsästäjätutkintotilaisuudet* ja lakimääräiset *ampumakokeet*. MKJ valvoo yhdessä poliisiviranomaisten, tullin ja rajavartiolaitoksen kanssa, että metsästyksessä noudatetaan lakia, asetusta ja annettuja määräyksiä.

Omalla alueella tarkoitetaan riistanhoitopiiriä tai osa-alueita, jonka alueeseen metsästäjän riistanhoitoyhdistys kuuluu.

Menetelmät

Pienriista

Ns. pienriistan osalta saalistiedot kerättiin metsästäjille postitse lähetetyn saalistiedustelun avulla yhteistyössä tutkimuslaitoksen ja Metsästäjien Keskusjärjestön kanssa. Saalistilaston aineiston keräysmenetelmässä käytetään n. 5 000 metsästyskortin maksaneen henkilön otosta. Tiedustelulomake postitettiin henkilökohtaisena lähetyksenä palautuskuoren kera. Otos poimittiin metsästäjärekisterissä olevien metsästysvuoden 1999/2000 riistanhoitomaksun maksaneiden henkilöiden joukosta. Oulun riistanhoitopiiri oli jaettu kahteen ja Lapin riistanhoitopiiri kolmeen osa-alueeseen, joita nämä piirit käyttävät myös metsästyksen käytännön järjestelyissä. Kustakin riistanhoitopiiristä/osa-alueesta poimittiin systemaattisesti 298-331 metsästäjää riistanhoitoyhdistyksittäin (yhteensä 5 467 henkilöä) otantasuhteen riippuessa riistanhoitopiirin/osa-alueen metsästäjämäärästä. Poimintaväli oli pienin Ylä-Lapissa 1:8 (2 623 metsästäjää) ja suurin Pohjois-Savossa 1:91 (27 473 metsästäjää).

Saalistiedustelulomakkeen kyselyosa oli yhden sivun mittainen. Kyselylomakkeen kääntöpuolella oli kysymyskohtaiset täyttöohjeet. Lähetyksuoressa mukana oli saate-

kirje, jonka kääntöpuolella oli Suomen kartta, johon oli merkitty riistanhoitopiirien ja pienempiin osiin jaettujen riistanhoitopiirien osa-alueiden rajat, alueiden numerokoodit sekä luettelo kunkin osa-alueen riistanhoitoyhdistyksistä. Lomakkeessa kysyttiin vuoden 1999 aikana saatu saalis 37 lajista tai lajiryhmästä; kuinka paljon saalista oli saatu ja mistä riistanhoitopiiristä tai osa-alueelta saalis oli peräisin. Lisäksi kysyttiin, oliko vastaaja metsästännyt kalenterivuoden aikana lainkaan, oliko hän metsästännyt, muttei ollut saanut saalista tai oliko käyttänyt loukkuja tai rautoja. Tiedustelut postitettiin helmimaaliskuun aikana. Vastausta karhuttiin kahdesti vajaan kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen lähetyksen postituksesta lukien. Lomakkeita palautettiin 4 719 kpl (taulukko 1). Kyselyn vastausprosentti oli 86,3 %. Kontakteittain tarkasteltuna ensimmäisellä kontaktilla vastasi 61 %, toisella 30 % ja kolmannella 51 % lähetettyjen lomakkeiden määristä laskien.

Vastauslomakkeista hylättiin 8 kappaletta puutteellisesti täytettyinä.

Tiedustelun kato on pääasiallisesti vastauskatoa (taulukko 2) eli vastaamattomuutta (721 kpl). Otoksessa ei juurikaan ole yli- tai alipeittoa, koska tutkimuskehikkona on vuosittaisen riistanhoitomaksun maksaneet metsästäjät, jotka ovat metsästyslain mukaan rekisteröityneet metsästäjiksi ja tätä rekisteriä päivitetään jatkuvasti. Rekisterin poiminnan ja lomakkeiden postituksen väliin jäi aikaa noin kuukausi, minä aikana saadut osoitetiedot olivat muuttuneet hyvin vähän (osoite tuntematon 18:ssa ja vastaanottaja kuollut 1 tapauksessa 5 467:stä). Saalisarvioita laskehtaessa käytetään riistanhoitopiiri-/osa-aluepainoja.

Hirvieläimet ja suurpedot

Saalistiedot hirvieläimistä sekä suurpedoista, lukuun ottamatta sutta, saadaan Metsästäjien Keskusjärjestön ylläpitämän metsästyksen lupahallintomenettelyn kautta. Pyyntiluvanvaraisten riistaeläinten kaatoilmoitukset toimitetaan luvanmyöntäneelle riistanhoitopiirille annettujen määräaikaisten puitteissa.

Luotettavuus

Korkeahkon vastausprosentin ansiosta kokonaan saalisarvioiden luotettavuus on varsin hyvä. Otannasta johtuvan virheen suuruutta ei ole erikseen arvioitu. Kuitenkin voidaan todeta, että riistanhoitopiiri-/osa-aluekohtaisten saalisarvioiden virheet ovat suurempia kuin valtakunnallisissa saalisarvioissa.

Saaliin rahallinen arvo on varsin teoreettinen, sillä metsästäjäkuntaa koskevista tutkimuksista käy ilmi, että vain hyvin vähäinen määrä saaliista, mukaan lukien turkikset, päättyy kauppaan.

Arvio syötävän riistalihan määrästä on suuntaa antava, sillä lihan saanto saalisyksilöistä riippuu oleellisesti mm. osuman vaikutuksista ja metsästäjien saaliinkäsittelytaidoista.

Vertailtavuus

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on laatinut 1970-luvun alusta lähtien vuotuisen pienriistasaalistilaston. Kuluneina vuosikymmeninä vuotuisen tilaston sisältö on laajentunut, tiedonkeruumenetelmät ovat vaih-

tuneet ja tilastollinen laskenta on kehittynyt paremmin vastaamaan nykypäivän odotuksia. Vuodesta 1996 alkaen tilaston luotettavuus on parantunut oleellisesti, koska vastauskato on koko ajan pienentynyt. Tilastointijaksossa siirryttiin kalenterivuoteen aiemmin käytetyn metsästysvuoden asemesta vuodesta 1996 lähtien. Saalistilastot on julkaistu metsästysvuodesta 1994/95 lähtien SVT-sarjassa. Lisäksi saalistietoja on julkaistu ulkomaisissa ja kotimaisissa tilastojulkaisuissa, mm. Pohjoismaiden tilastollisessa vuosikirjassa, Suomen tilastollisessa vuosikirjassa, Metsätilastollisessa vuosikirjassa ja Ympäristötilastossa.

Saalismäärät kuvaavat pääsääntöisesti kantojen runsautta, mutta runsauden muutoksien voimakkuuden arviointia vaikeuttavat vuosittain muuttuvat laji-/aluekohtaiset rauhoitukset sekä jopa seuratasolla tapahtuva saaliskiintiöiminen.

Taulukossa käytetyt merkinnät

Tietoa ei saatavilla tai sitä ei voi esittää	= ..
Ei yhtään	= -
Arvo pienempi kuin 50	= 0

Viltbytet 1999

Antalet jägare år 1999 var 291 457. Under 1980- och 1990-talen har antalet jägare bibehållits vid ca 300 000. Så gott som en fjärdedel av jägarkåren hör hemma i något av de två nordligaste länen. Jägartätheten i Nylands, Norra Savolax, Kymmene och Svenska Österbottens jaktvårdsdistrikt samt i Uleåborgs södra delområde är dock större än medeltalet för hela landet (medeltalet för Finland 1,0 jägare km²).

Var femte jägare har hållit ett sabbatsår, vilket innebär att ca 225 000 jägare gick på jakt minst en gång under år 1999. 25,7 % av de jägare som gått på jakt fick inget byte under året.

Bland däggdjuren utgjorde skogsharen det vanligaste bytet med 345 600 skjutna exemplar. Det största antalet skogsharar sköts i Norra Savolax. Mårdhunden utgjorde den näst största gruppen och på tredje plats kom fältharen. Det största antalet mårdhundar fälldes i Södra Savolax, medan antalet skjutna fältharar var störst i Österbotten. Största delen av viltfågelbytet utgjordes av gräsand med 280 500 skjutna exemplar. De viktigaste bytesområdena i fråga om gräsand var Norra Savolax med 27 400 skjutna exemplar, Norra Karelen med 24 800 exemplar och Uleåborgs södra delområde med 23 000 exemplar. Den näst största gruppen viltfågel utgjordes av orre med de största bytesmängderna, 36 400 exemplar i Kajanaland och 19 800 exemplar i Uleåborgs norra delområde samt ringduva med 25 100 skjutna exemplar i Österbotten, 21 300 skjutna exemplar i Egentliga Finland och 20 100 skjutna exemplar i Uleåborgs södra delområde. Kråka som inte hör till kategorin viltfågel representerades av över 300 000 skjutna exemplar. Härav står Österbotten med 46 700 skjutna exemplar och Egentliga-Finland med 33 400 skjutna exemplar för de största antalen.

I viss mån jagade man utanför det egna jaktvårdsdistriktet. Av fältfåglar utgjorde fasanen och av vattenfåglar grågås, skedand, vigg och alfågel det vanligaste bytet utanför det egna jaktvårdsdistriktet. Bland skogshönsfåglar utgjorde dalripan det vanligaste bytet som sköts av jägare som inte var bosatta i ifrågavarande jaktvårdsdistrikt. Var tionde hare sköts utanför det egna jaktvårdsdistriktet. Andelen pälsdjur som fångades utanför det egna jaktvårdsdistriktet var blygsam.

Under år 1999 blev bytesmängden i hela landet för de flesta arter större eller på samma nivå jämfört med medeltalet för föregående femårsperiod. Dock var årsbytet för 13 arter mindre jämfört med det genomsnittliga bytet, för raphöna och grävling mindre än under något annat år under föregående period. Större än under något av de tidigare åren var fångsten av bävvar, räv, älg, vitsvanshjort, rådjur och som enda viltfågel grågås.

Det kalkylerade värdet på kött- och pälsbytet uppgick under år 1999 till sammanlagt 301 miljoner mark. Bytets köttmängd uppgick till 8 miljoner kilo, varav älgbytet 6,3 miljoner kilo.

Kvalitetsbeskrivning

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet utarbetar årligen statistiken över småviltbytet. I fråga om småvilt insamlas bytesuppgifterna med hjälp av sampelprovundersökning. I fråga om hjortdjur, stora rovdjur och vissa andra djur för vilka det krävs tillstånd att fälla, får man uppgifterna från förvaltningsförfarandet för jakttillstånd.

Bytesstatistiken görs upp på riksnivå och enligt jaktvårdsdistrikt eller delområde (figur 1). Utöver bytesmängden presenteras en uppskattning av penningvärdet på det årliga bytet och köttmängden. Dessutom anges en uppskattning av hur stor del av bytet som tillfaller sådana jägare som inte hör till ifrågavarande jaktvårdsdistrikt eller delområde.

Statistiken har uppgjorts av Aslak Ermala vid Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet.

Definitioner

Jaktmyndigheter är jord- och skogsbruksministeriet (fiske- och viltavdelningen). *Jägare* är person, som erlagt jaktvårdsavgift (s.k. jaktkort).

Jakten regleras genom *jaktlagen*, *förordningar*, samt *beslut*, *bestämmelser* och *förhållningsregler* utgivna av statsrådet/ministeriet. Dessutom innehåller lag-

stadgande som gäller *naturskydds-, djurskyddslagarna, strafflagen* samt stadgarna om *skjutvapen* moment gällande jakt.

I jaktlagen uppräknas alla de djurarter, som är *vildjur* eller *icke fredade* djur, som får jagas.

Jaktåret börjar den 1 augusti och slutar den 31 juli.

Vid jakt på hjortdjur och vissa andra i jaktförordningen särskilt nämnda djur krävs ett särskilt *tillstånd (jaktlicens)*. Licensen beviljas av jaktvårdsdistriktet.

Jägarnas Centralorganisation (JCO) är en lagstadgad organisation, som sköter om jaktens praktik och ansvarar för att jakten bedrivs i enlighet med principerna för bärkraftigt nyttjande. Organisationen har indelats i 15 *jaktvårdsdistrikt (jvd)*. Varje jaktvårdsdistrikt har indelats i *jaktvårdsföreningar (jvf)*, som anordnar *jägar-examen* och lagbestämda *skjutprov*. JCO övervakar efterföljandet av lag, förordningar och givna regler tillsammans med polisen, gränsbevakningsväsendet och tullmyndigheterna.

Med *eget område* avses det jaktvårdsdistrikt eller delområde där jägarens jaktvårdsförening är registrerad.

Metoder

Småvilt

I fråga om det så kallade småviltet insamlades materialet med hjälp av ett frågeformulär som i samarbete med forskningsinstitutet och Jägarnas Centralorganisation per post sändes till jägarna. Vid insamlandet av uppgifter till bytesstatistiken utnyttjas ett sampel bestående av ca 5 000 jägare som erlagt avgiften för jaktkortet. Frågeformuläret postades som en personligt adresserad försändelse med bifogat svarskuvert. De personer till vilka förfrågan sändes per post togs ur registret över de jägare som erlagt jaktvårdsavgiften för jaktåret 1999/2000. Uleåborgs jaktvårdsdistrikt var indelat i två och Lapplands jaktvårdsdistrikt i tre delområden, vilka även användes dessa distrikt

vid jaktens praktiska ordnande. Från varje jaktvårdsdistrikt eller delområde plockades systematiskt 298-331 jägare per jaktvårdsförening (sammanlagt 5 467). Samplets storlek stod i relation till antalet jägare i ifrågavarande delområde eller jaktvårdsdistrikt. Förhållandet var minst i Övre Lappland 1:8 (2 623 jägare) och störst i Norra Savolax 1:91 (27 473 jägare).

Frågeformuläret med vilket bytesmängden kartlades omfattade en sida. På baksidan av formuläret gavs anvisningar för hur de enskilda frågorna skulle besvaras. På baksidan av det följebrev som bifogades i svarskuvertet fanns en karta över Finland med gränserna mellan de olika jaktvårdsdistrikten och de delade distriktens delområden, områdenas sifferkoder samt en förteckning över de jaktvårdsföreningar som verkar inom respektive delområde. På blanketten frågades hur många exemplar av de angivna 37 arterna eller artgrupperna som fångats under år 1999 d v s hur stort byte som erhållits och inom vilket jaktvårdsdistrikt eller delområde detta skett. Dessutom frågades om mottagaren under kalenderåret jagat alls eller om han/hon jagat men blivit utan byte och om fallor eller saxar använts. Frågeformuläret postades under perioden februari-mars. Påminnelser sändes i två reprints när ca två månader förflutit sedan blanketten postats för första gången. Sammanlagt returnerades 4 719 blanketter (tabell 1). Förfrågningens svarsprocent var 86,3 %. Utgående från antalet utsända blanketter kan man konstatera att den första kontakten gav en svarsprocent på 61 %, den andra på 30 % och det tredje brevet en svarsprocent på 51 %.

8 blanketter förkastades på grund av bristfälligheter.

Bortfallet i denna undersökning utgjordes huvudsakligen av uteblivna svar (tabell 2), d v s 721 formulär blev inte returnerade. Samplet uppvisar i princip inte över- eller underrepresentation, eftersom undersökningen utfördes bland de jägare som erlagt jaktvårdsavgiften och är registrerade jägare i enlighet med jaktlagen. Ifrågavarande register uppdateras kontinuerligt. Från den tidpunkt då samplet plockades

förflöt endast en knapp månad till dess frågeformulären postades. Under denna tid hade endast ett fåtal adresser ändrats (sammanlagt postades 5 467 formulär; i 18 fall av dessa konstaterades okänd adress och ett fall hade mottagaren avlidit). Det kalkylerade bytesvärdet har viktats enligt distrikt eller delområde.

Hjortdjur och stora rovdjur

Jaktvårdsdistriktens bytesuppgifter erhöles via Jägarnas Centralorganisation i fråga om hjortdjur och stora rovdjur (bortsett från varg) som kräver särskilt tillstånd för att få fällas. Anmälningarna om fällda licensbelagda djur överstyrs inom viss tid till det jaktvårdsdistrikt som beviljat vederbörande licens.

Tillförlitlighet

Tack vare den höga svarsprocenten är bytesstatistikens tillförlitlighet på rikspanelet förhållandevis bra. Storleken på samplingsfelet har inte uppskattats separat. I fråga om det uppskattade bytet kan man dock konstatera att felet per jaktvårdsdistrikt/delområde är större än detsamma på riksnivå.

Bytets värde är rätt teoretiskt, eftersom undersökningar som gjorts bland jägarna visar, att endast en bråkdel av bytet, inklusive pälsverk, når handeln.

Uppskattningen av köttmängden är riktgivande, eftersom den köttmängd man får av ett bytesdjur i hög grad beror på bl a hur skottet träffat samt på jägarens skicklighet vid styckningen av bytet.

Jämförbarhet

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet har sedan början av 1970-talet årligen utarbetat statistik över småviltbytet. Under de gångna decenniernas lopp har statistiken utvidgats, insamlingsmetoderna förändrats och de statistiska kalkylmetoderna utvecklats så, att de bättre motsvarar dagens förväntningar. Från och med år 1996 har bytesstatistiken förbättrats i tillförlitlighet jämfört med tidigare statistik genom att antalet uteblivna svar ständigt har minskat. I statistiken har man år 1996 övergått till redovisning per kalenderår, medan man tidigare redovisade byte per jaktår. Bytesstatistiken har publicerats från och med jaktåret 1994/95 i SVT-serien. Dessutom har bytesstatistiken publicerats i utländska samt inhemska statistiska publikationerna bl a i Nordisk statistisk årsbok, Finlands statistiska årsbok, Skogsstatistisk årsbok och Miljöstatistik.

Bytessiffrorna visar huvudsakligt populationernas riklighet, men bedömningen av ändringarnas intensitet blir svårt att göra till följd av de årligen ändrade artvisa och regionala fridlysningarna samt byteskvoterna på jaktsällskapsnivån.

I tabellerna använda beteckningar

Uppgifter saknas eller kan inte presenteras	= ..
Inga	= -
Värdet lägre än 50	= 0

ANNUAL GAME BAG 1999

The number of hunters was 291,457 in 1999. Throughout the 1980s and 1990s the number of hunters remained at the level of about 300,000. One-fourth of the hunters are from the two northernmost provinces. The density of hunters in Uusimaa, Pohjois-Savo, Kymi, Ruotsinkielinen Pohjanmaa and the southern subarea of Oulu is, however, noticeably higher than the average (average in Finland 1,0 hunters/km²).

Every fifth hunter did not hunt this year, leaving the number of 225,000 hunters who had hunted at least once during 1999. Of these 25,7 % did not bag anything.

Among the mammals the bag of arctic hare was the largest, i.e. 345,600 individuals. The largest number bagged was in Pohjois-Savo. The second largest take of game was the raccoon dog and the third the European hare. The biggest bag of raccoon dog was in Etelä-Savo and of European hare in Pohjanmaa. The biggest bag of game bird was the mallard totaling 280,500. The most important mallard hunting areas were Pohjois-Savo (27,400), Pohjois-Karjala (24,800) and the southern subarea of Oulu (23,000). The second most numerous game bird was the black grouse, shot mostly in Kainuu (36,400) and the northern subarea of Oulu (19,800), and the wood pigeon, shot mostly in Pohjanmaa (25,100), Varsinais-Suomi (21,300) and the southern subarea of Oulu (20,100). Over 300,000 crows, which do not belong to the game bird group, were captured, in Pohjanmaa (46,700) and in Varsinais-Suomi (33,400).

To some extent, hunters hunt outside their own game management district. Of the farmland game birds, the pheasant, and of waterfowl the greylag goose, shoveler, tufted duck and long-tailed duck are the most commonly bagged outside the hunter's own game management district. Of grouse bagged outside their own game management district hunters bagged mostly willow grouse. Those hunting outside their own game management district bag an average of one of every ten hares. The number of fur-bearing animals bagged outside the hunter's own game management district was very low.

The total game bag for 1999 for most game species, on average, was higher than the average of the preceding five-year period or at the same level. In spite of that the annual bag of 13 species was smaller than the average bag

during the preceding period, partridge and badger was even smaller than during any year during the preceding period. The bags of beavers, red fox, moose, white-tailed deer, roe deer and the only gamebird species greylag goose showed an increase over any year during the preceding period.

In 1999 the value of the annual game bag and game furs reached 301 million marks. Game meat amounted to 8 million kilos, of which the moose bag was 6.3 million kilos.

Quality report

The game bag statistics are annual statistics on bagged game compiled by the Finnish Game and Fisheries Research Institute. The data concerning small game are acquired with a sampling study and concerning the deer family, large predators and some other animals the hunting of which controlled through hunting permits, the data are based on this controlling system.

The statistics covered the game bag nation-wide as well as by game management district and by subarea (figure 1). In addition to the bagged game, the statistics give an estimate of its monetary value and the quantity of meat of the annual bag, as well as an estimate of the size of the game bag hunters bag outside their own game management district or subarea.

Aslak Ermala of the Game and Fisheries Research Institute has compiled the statistics.

Definitions

The hunting authority is the Ministry of Agriculture and Forestry (Department of Fisheries and Game).

The person, who has paid his hunting license (so-called hunting card) is a *hunter*.

The hunting is regulated by *Hunting Law, statute, regulations and directions* given

by *Government/Ministry*. Added to these there are also items in the legislation of *nature conservation, animal protection, penal code and firearm code*, which are connected with hunting.

In the hunting law all species are named that are *game species* or *unprotected species*, which may be captured.

The hunting year begins the 1st of August and ends the 31st of July

A *special hunting license* is required when hunting the species of the deer family as well as some other species mentioned in the statutes. The license is granted by the game management district.

The *Hunters' Central Organisation (HCO)* is a statutory organisation, which take care of the organised hunting practice and is responsible for that the hunting accords with the idea of sustainable use of game. The organisation is divided into 15 *Game management districts (gmd)*. Each of them is divided into *game management associations (gma)*, which arrange *hunter's examinations* and statutory *shooting tests*. HCO together with police, customs and border guard detachments control that hunters conform to laws, statutes and the given regulations.

The *hunters own game management district or subarea* is the one, to which the hunter's game management association belongs.

Methods

Small game

Data on so called small game was gathered from a questionnaire sent to the hunters in cooperation with the Research Institute and the Hunters' Central Organisation. A sample of about 5,000 hunters who had paid their hunting licence was used to acquire the relevant data. The questionnaire was addressed personally to each hunter and sent with a return envelope. The questionnaire was posted to a sample from among those on the hunters who had paid their hunting card for the hunting year

1999/2000. The Oulu game management district was divided into two subareas and the Lapland game management district into three subareas. The game management districts use this division into subareas when arranging the actual hunt. From each game management district or subarea 298 - 331 hunters (total 5,467 individuals) were systematically chosen. The ratio was dependent on the number of hunters in each game management district or subarea and the ratio selected was smallest in Ylä-Lappi 1:8 (2,623 hunters) and largest in Pohjois-Savo 1:91 (27,473 hunters).

The part of the game questionnaire consisting of questions was one page with instructions for completing it on the reverse side. The return envelope contained a covering letter with a map of Finland on its reverse side outlining the game management districts and the subareas, giving number codes for the areas and a list of the hunting associations in each subarea. The questionnaire requested the bagged game for 37 different species and groups of species during 1999, the size of the game bag and the game management district or subarea it had come from. In addition the hunter was asked if he had hunted at all during the calendar year or if he had hunted but had not bagged anything or if he had used traps. The questionnaire was posted during Februari-March. Reminders were sent out twice within less than two months from the date of the original posting. 4,719 questionnaires were returned (table 1). The response percentage was 86,3%. Examined by response, 61 % answered after the initial contact, 30 % after the second and 51 % after the third contact.

Of the returned questionnaires 8 were incomplete and therefore rejected.

The loss of questionnaires was mainly due to non-response (721) (table 2). The sample has hardly any over- or underlap and includes all hunters who have paid the hunting card, since, according to the Hunting Act, they have to be register and the register is continually updated. The time lapse between compiling the sample

and the posting of questionnaires was about one month, which meant that very few address changes had occurred (address unknown 18, recipient deceased 1 out of a total of 5,467). Game management district or subarea weighting was used to evaluate the game bag.

The deer family and other large predators

The bag data from the game management districts for the deer family as well as large predators (excluding wolves) requiring special hunting licences was received from the Hunters' Central Organisation. Information of the bag of the game animals requiring a special hunting license have to be delivered to the Game management district which granted the license.

Reliability

Thanks to the high response percentage, the reliability of the estimated game bag at the national level is fairly accurate. The size of the sampling error has not been evaluated. It should be noted, however, that the sample game bags by game management district/subarea are still less reliable than those in the nationwide game statistics.

The value of the bagged game is academic, however, as studies show that only a fraction of the bag, including fur game, goes to market.

The estimate of the game meat is indicative only, as the amount of game meat from each bagged individual is

dependent on the effect of the shot and the hunters' skill in dressing the meat.

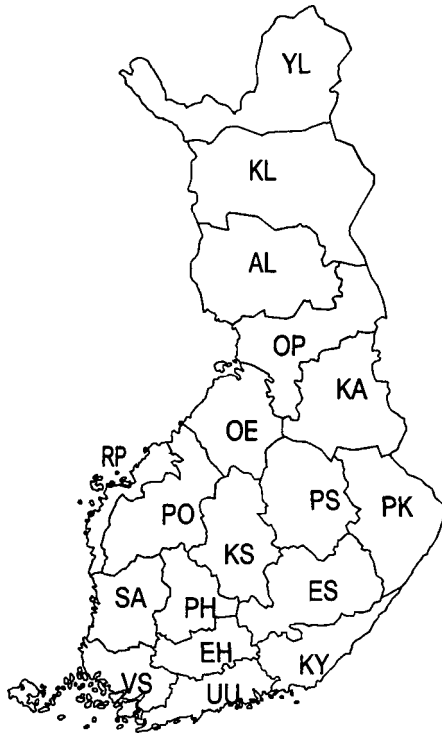
Comparability

Annual small game kill statistics have been compiled since the beginning of the 1970s by the Game and Fisheries Research Institute. In recent decades the content of the annual statistics has expanded, the sampling methods have changed and statistical calculations have developed so as to better comply with current demands. Since 1996 the collecting of data has been significantly improved by decreasing the no-response. Since 1996 the statistic period was changed from the hunting year to the calendar year. The game bag statistics has been published since the hunting year 1994/95 in the SVT series. Besides this bag statistics has been published in international and national publications of statistics, for instance in Yearbook of Nordic Statistics, Statistical yearbook of Finland, Yearbook of forest statistics and Environmental statistics.

The numbers of the bags mainly describe the abundance of the populations, but measuring the intensity of the changes become difficult, because of the annual variation of the regional protection by species and even the bag quotas used by the hunting clubs.

Symbols used in the tables

Information not available or cannot be shown	=..
Nothing	= -
Value less than 50	= 0

Kuva 1. Riistanhoitopiirit ja osa-alueet.

Figur 1. Jaktvårdsdistrikt och delområden.

Figure 1. Game management districts and the subareas.

EH = Etelä-Häme, Södra Tavastland

ES = Etelä-Savo, Södra Savolax

KA = Kainuu, Kajanaland

KS = Keski-Suomi, Mellersta Finland

KY = Kymi, Kymmene

Lappi, Lappland, Lapland

AL = Ala-Lappi, Nedre Lappland

KL = Keski-Lappi, Mellersta Lappland

YL = Ylä-Lappi, Övre Lappland

Oulu, Uleåborg

OE = Oulu eteläinen, Uleåborg södra

OP = Oulu pohjoinen, Uleåborg norra

PO = Pohjanmaa, Österbotten

PH = Pohjois-Häme, Norra Tavastland

PK = Pohjois-Karjala, Norra Karelen

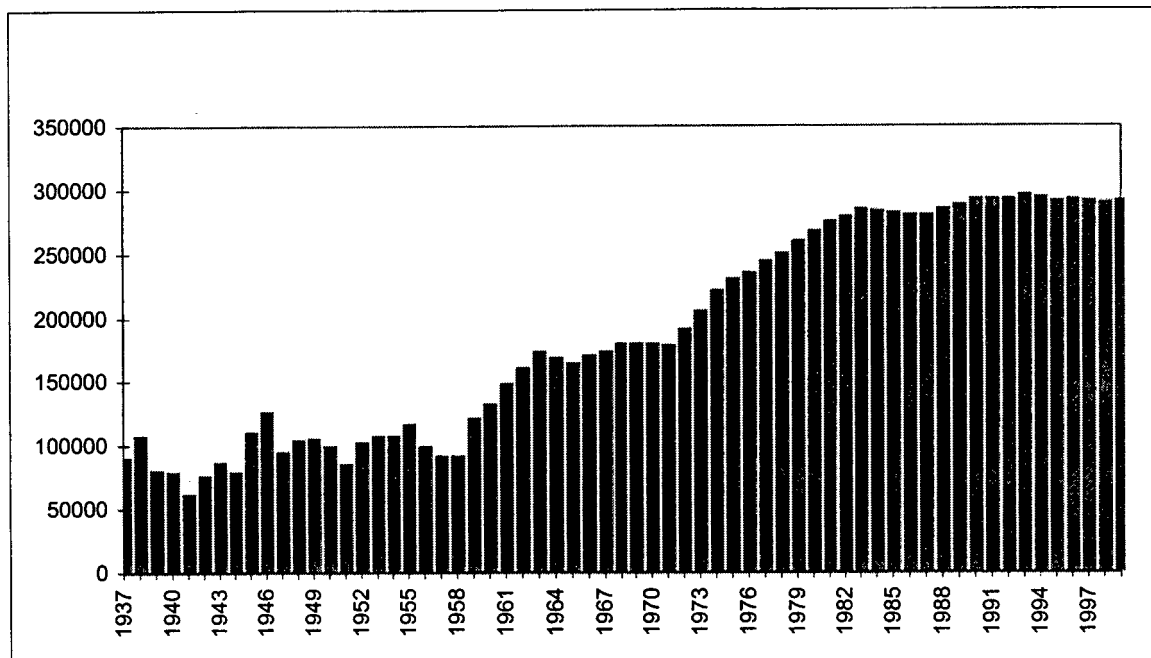
PS = Pohjois-Savo, Norra Savolax

RP = Ruotsink. Pohjanmaa, Svenska Österbotten

SA = Satakunta, Satakunda

UU = Uusimaa, Nyland

VS = Varsinais-Suomi, Egentliga Finland

Kuva 2. Metsästäjämäärät vuosina 1937-99.

Figur 2. Antal jägare under åren 1937-99.

Figure 2. The number of hunters in 1937-99.

Taulukko 1. Vastausten määrä, kumulatiivinen vastausprosentti ja lähetettyjen lomakkeiden määrästä laskettu vastausprosentti kontaktikerroittain.

Tabell 1. Antal svar, kumulativ svarsprocent och svarsprocent enligt antalet utsända blanketter och kontakter.

Table 1. The number of responses, cumulative response percentage and the evaluated response percentage by contact based on the number of posted questionnaires.

Kontakti kerta Kontakt	Vastausten lukumäärä Antal svar	Kumulatiivinen vastausprosentti Kumulativ svarsprocent	Kontaktikerroittainen vastausprosentti Svarsprocent enligt tagna kontakter
Contact	Number of responses	Cumulative response percentage	Response percentage by contact
1	3 335	61,1	61,1
2	623	72,8	29,8
3	761	86,3	51,5
Yhteensä Sammanlagt Total	4 719		

Taulukko 2. Saalistiedustelu 1999:n aineisto.

Tabell 2. Byteskartläggning 1999, material.

Table 2. Data for the 1999 game bag questionnaire.

	n	%
Otos, Sampel, <i>Sample</i>	5 467	100,0
Palautetut lomakkeet Returnerade blanketter <i>Returned questionnaires</i>	4 719	86,3
Kato, Bortfall, <i>Loss</i>	748	13,7
Osoite tuntematon Adress okänd <i>Address unknown</i>	18	
Vastaaja kuollut Mottagaren avlidit <i>Recipient deceased</i>	1	
Ei saatu kontaktia Kontakt har ej uppnåtts <i>Contact impossible</i>	721	
Hylätyt vastaukset Förkastade svar <i>Invalid responses</i>	8	

Taulukko 3. Metsästäjämäärät ja -tiheydet riistanhoitopiireittäin ja osa-alueittain sekä määrän prosentuaaliset osuudet kokonaismäärästä tammikuuussa 1999.

Tabell 3. Antal jägare och jägartätheten i olika jaktvårdsdistrikt och delområden samt den procentuella andelen av alla jägare i januari 1999.

Table 3. The number of hunters and the abundance of hunters by game management districts and subareas and percentage of total number of hunters in January 1999.

	Metsästäjä Jägare The number of hunters	/km ²	%
EH	10 683	1,3	3,7
ES	16 356	1,0	5,6
KA	16 081	0,8	5,5
KS	17 420	1,1	6,0
KY	16 012	1,5	5,5
PO	22 707	1,1	7,8
PH	11 529	1,4	4,0
PK	19 416	1,1	6,6
PS	27 473	1,7	9,4
RP	9 046	1,5	3,1
SA	15 094	1,2	5,2
UU	26 239	2,6	9,0
VS	12 570	1,2	4,3
Lappi			(10,8)
AL	19 760	0,7	6,8
KL	9 200	0,2	3,1
YL	2 623	0,1	0,9
Oulu			(13,5)
OE	24 508	1,5	8,4
OP	14 740	0,7	5,1
Yhteensä, totalt total	291 457	1,0	100,0

Taulukko 4a. Vuoden 1999 aluekohtaiset nisäkässäaliit (yks.) pienriistan osalta.

Tabell 4a. Bytesstatistiken över småvilt (däggdjur, ind.) i olika områden under år 1999.

Table 4a. The annual regional small game bag (mammals, ind.) in 1999.

	Etelä- Häme	Etelä- Savo	Kainuu	Keski- Suomi	Kymi	Lappi			Oulu	
						Ala- Lappi	Keski- Lappi	Ylä- Lappi	Eteläi- nen	Pohjoi- nen
Nisäkkäät - däggdjur - mammals										
Metsäjänis -skogshare - <i>arctic hare</i>	3 300	19 200	36 600	25 200	9 300	29 100	9 000	1 100	28 500	29 300
Rusakko - fälthare - <i>European hare</i>	5 000	1 700	600	4 000	3 000	-	-	-	6 400	400
Orava -ekorre - <i>squirrel</i>	100	-	100	-	200	1 000	1 400	200	100	600
Majavat -bävvar - <i>beavers</i>	19	985	318	32	242	-	1	-	-	-
Piisami - bisamråtta - <i>muskrat</i>	-	500	300	100	-	300	100	100	800	300
Kettu - rödräv - <i>red fox</i>	2 100	4 700	2 300	3 600	2 400	4 400	3 400	1 600	4 200	5 500
Supikoira - mårdhund - <i>raccoon dog</i>	3 500	13 000	100	7 400	4 000	-	-	0	1 900	500
Kärppä - hermelin - <i>ermine</i>	-	-	200	100	-	600	1 600	1 000		300
Minkki - mink - <i>American mink</i>	1 400	4 100	4 000	4 700	1 300	4 000	3 700	1 300	1 300	3 500
Hilleri - iller - <i>polecat</i>	-	0	-	-	100	-	-	-	-	-
Näätä - mård - <i>pine marten</i>	300	1 200	1 300	1 400	200	700	700	100	700	400
Mäyrä - grävling - <i>badger</i>	200	900	-	600	200	-	-	-	100	-

Pohjan- maa	Pohjois- Häme	Pohjois- Karjala	Pohjois- Savo	R.Poh- janmaa	Satakunta	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Yhteensä Totalt <i>Total</i>
18 500	8 000	37 300	68 700	7 800	4 200	7 300	3 200	345 600
18 200	4 700	3 100	3 700	2 500	7 300	5 400	6 900	72 900
-	200	-	-	-	-	100	-	4 000
15	66	451	172	-	116	-	-	2 417
-	-	3 600	11 500	500	200	-	600	18 900
5 700	3 500	1 800	2 400	1 600	4 200	4 500	6 400	64 300
2 200	7 000	5 600	5 000	4 100	5 200	8 500	6 900	74 900
400	0	300	400	0	-	-	-	4 900
5 200	2 600	5 100	11 400	4 000	2 800	3 200	2 800	66 400
-	-	300	300	-	-	-	-	700
800	400	1 200	1 900	400	500	800	100	13 100
100	900	200	400	300	200	100	1 000	5 200

Taulukko 4b. Vuoden 1998 aluekohtaiset lintusaaliit (yks.).

Tabell 4b. Bytesstatistiken över fåglar (ind.) i olika områden under år 1998.

Table 4b. The annual regional small game bag (birds, ind.) in 1998.

	Etelä- Häme	Etelä- Savo	Kainuu	Keski- Suomi	Kymi	Lappi			Oulu	
						Ala- Lappi	Keski- Lappi	Ylä- Lappi	Eteläi- nen	Pohjoi- nen
Linnut - fåglar - birds										
Metsähänhi - sädgås - <i>bean goose</i>	-	100	500	100	200	500	900	900	1 300	800
Merihanhi - grågås - <i>greylag goose</i>	-	-	-	-	-	100	-	-	1 200	100
Kanadanhanhi - kanadagås - <i>Canada goose</i>	-	-	-	-	200	-	-	-	-	-
Tavit - kricka, årta - <i>teal, garganey</i>	1 900	4 800	7 300	9 100	3 700	11 000	8 200	1 200	21 500	12 300
Sinisorsa - gräsand - <i>mallard</i>	9 700	16 000	7 700	16 600	17 800	13 700	5 000	800	23 000	14 600
Jouhisorsa - stjärtand - <i>pintail</i>	-	100	300	300	200	2 200	300	100	4 800	1 000
Lapasorsa - skedand - <i>shoveler</i>	0	-	-	500	400	800	100	-	2 300	100
Tukkasotka - vigg - <i>tufted duck</i>	0	-	-	200	100	300	1 800	400	2 600	1 600
Haahka - ejder - <i>common eider</i>	-	-	-	-	100	-	-	-	-	-
Alli - alfågel - <i>long-tailed duck</i>	100	400	-	100	1 500	-	500	1 200	1 100	1 500
Telkkä - knipa - <i>goldeneye</i>	1 500	5 500	3 900	7 300	3 800	8 900	4 500	1 300	10 600	7 500
Koskelot - skrakar - <i>mergansers</i>	200	100	700	200	600	1 700	1 600	700	900	600
Muut vesilinnut - andra sjöfåglar - <i>other waterfowl</i>	600	2 000	900	2 900	1 500	2 900	1 400	1 100	3 600	800
Pyy - järpe - <i>hazel grouse</i>	1 300	5 000	13 400	6 300	3 000	5 000	1 200	200	10 700	11 300
Riekko - dalripa - <i>willow grouse</i>	-	-	9 800	1 800	-	4 900	12 900	49 400	2 500	11 200
Teeri - orre - <i>black grouse</i>	1 000	4 400	36 400	17 100	4 400	6 000	2 900	0	18 700	19 800
Metso - tjäder - <i>capercaillie</i>	100	1 200	6 800	2 700	1 200	3 800	3 000	700	4 900	5 800
Peltopyy - raphöna - <i>partridge</i>	0	-	100	100	0	-	-	-	-	-
Fasaani - fasan - <i>pheasant</i>	4 200	100	-	1 700	1 500	-	-	-	200	-
Nokikana - sothöna - <i>coot</i>	100	-	-	200	200	-	-	-	-	-
Lehtokurppa - morkulla - <i>woodcock</i>	100	500	300	800	200	-	-	-	700	100
Sepelkyyhky - ringduva - <i>wood pigeon</i>	5 600	2 500	1 300	9 400	10 600	2 300	0	-	20 100	5 000
Varis - kråka- <i>crow</i> *	7 700	12 400	5 700	20 800	26 300	7 500	9 700	2 100	20 700	13 500
Harakka - skata - <i>magpie</i> *	3 500	6 400	3 000	6 500	9 700	6 700	5 200	600	11 000	6 700

*Metsästyslain mukaan eivät ole riistalintuja. Icke viltfåglar enligt jaktlag. *According to the hunting law no gamebirds.*

Pohjan- maa	Pohjois- Häme	Pohjois- Karjala	Pohjois- Savo	R.Poh- janmaa	Sata- kunta	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Koko maa Totalt	Total
1 500	-	400	300	300	200	300	300	8 600	
500	-	-	-	500	-	100	1 100	3 600	
0	-	-	-	200	200	900	1 000	2 500	
16 200	5 500	10 400	19 600	6 200	7 500	3 700	3 000	153 100	
21 600	15 100	24 800	27 400	15 500	15 600	18 300	17 300	280 500	
700	100	200	1 400	300	100	-	-	12 100	
500	0	600	600	500	0	-	0	6 400	
100	200	400	1 400	1 100	800	600	0	11 600	
-	-	400	-	100	300	4 700	7 100	12 700	
-	-	2 400	200	100	-	16 000	3 300	28 400	
5 600	4 600	8 500	15 000	4 300	4 400	3 200	4 800	105 200	
-	300	1 400	500	1 100	300	1 300	1 800	14 000	
700	800	3 800	6 100	1 500	500	300	400	31 800	
4 100	3 800	9 000	9 700	1 400	2 100	1 400	1 000	89 900	
1 400	-	1 500	2 000	-	-	-	-	97 400	
16 700	4 700	19 400	15 100	4 100	3 000	4 100	600	178 400	
3 100	800	6 500	2 500	300	700	400	-	44 500	
500	-	-	-	-	-	-	-	700	
3 600	3 200	300	300	500	700	3 700	700	20 700	
100	200	300	100	-	500	100	200	2 000	
800	100	200	400	400	-	100	100	4 800	
25 100	7 500	8 500	14 100	3 500	8 700	8 700	21 300	154 200	
46 700	18 100	30 700	11 300	21 100	12 100	14 600	33 400	314 400	
16 200	7 000	12 400	13 200	8 800	7 200	8 800	6 200	139 100	

Taulukko 5. Oman alueen ulkopuolelta* saadun saaliin määrä lajeittain ja osuus (%) kokonaissaaliista.

Tabell 5. Mängd och andel (%) av bytet som skjutits utanför jägarnas eget område*.

Table 5. Number and percentage of small game bag bagged outside hunter's own area*.

Metsäjänis - skogshare - <i>arctic hare</i> (11%)	38 800	Metsähänhi - sädgås - <i>bean goose</i> (14%)	1 200	Muut vesilinnut - andra sjö- åglar - <i>other waterfowl</i> (12%)	3 700
Rusakko - fälthare - <i>European hare</i> (8%)	5 500	Merihanhi - grågås - <i>greylag goose</i> (33%)	1 200	Pyy - järpe - <i>hazel grouse</i> (20%)	17 800
Orava - ekorre - <i>squirrel</i> (2%)	100	Kanadanhanhi - Kanadagås - <i>Canadian goose</i> (3%)	100	Riekko - dalripa - <i>willow grouse</i> (37%)	35 900
Majavat - bävvar - <i>beavers</i> (15%)	400	Tavit - kricka, årta - <i>teal, garganey</i> (15%)	23 600	Teeri - orre - <i>black grouse</i> (20%)	35 600
Piisami - bisamrätta - <i>muskkrat</i> (3%)	600	Sinisorsa - gräsand - <i>mallard</i> (11%)	31 200	Metso - tjäder - <i>capercaillie</i> (24%)	10 600
Kettu - rödräv - <i>red fox</i> (7%)	4 300	Jouhisorsa - stjärtand - <i>pintail</i> (16%)	2 000	Peltopyy - raphöna - <i>partridge</i> (0%)	0
Supikoira - mårdhund - <i>raccoon dog</i> (5%)	4 000	Lapasorsa - skedand - <i>shoveler</i> (27%)	1 700	Fasaani - fasan - <i>pheasant</i> (19%)	4 000
Kärppä - hermelin - <i>ermine</i> (7%)	400	Tukkasotka - vigg - <i>tufted duck</i> (22%)	2 500	Nokikana - sothöna - <i>coot</i> (7%)	100
Minkki - mink - <i>American mink</i> (5%)	3 100	Haahka - ejder - <i>common eider</i> (10%)	1 300	Lehtokurppa - morkulla - <i>woodcock</i> (17%)	800
Hilleri - iller - <i>polecat</i> (6%)	0	Alli - alfågel - <i>long-tailed duck</i> (21%)	6 000	Sepelkyyhky - ringduva - <i>wood pigeon</i> (7%)	10 100
Näättä - mård - <i>pine marten</i> (3%)	400	Telkkä - knipa - <i>goldeneye</i> (9%)	10 000	Varis - kråka - <i>crow</i> ** (3%)	8 500
Mäyrä - grävling - <i>badger</i> (2%)	100	Koskelot - skrakar - <i>mergansers</i> (11%)	1 500	Harakka - skata - <i>magpie</i> ** (4%)	5 300

* Omalla alueella tarkoitetaan riistanhoitopiiriä tai osa-alueetta, jonka alueeseen metsästäjän riistanhoitoyhdistys kuuluu.

Med eget område avses det jaktvårdsdistrikt eller delområde där jägarens jaktvårdsförening är registerad

The hunters's own game management district or subarea is the one to which the hunters's game management association belongs.

** Metsästyslain mukaan eivät ole riistalintuja. Icke viltfåglar enligt jaktlag. According to the hunting law no gamebirds.

Taulukko 6a. Vuoden 1999 nisäkssäalis (yks.), sekä vuotuisten saaliiden keskiarvo ja vaihteluväli edeltäneellä 5-vuotiskaudella.

Tabell 6a. Jaktbytet (däggdjur, ind.) under år 1999, årligt medelvärde samt variationsbredd under senaste 5-årsperiod.

Table 6a. The annual bag (mammals, ind.) in 1999, the annual mean and the range of the annual bag during the preceding five years.

Nisäkkäät - däggdjur - mammals	1999	1993/94-1998		
		Keskiarvo Medeltal Mean	Minimi Minimum Minimum	Maksimi Maximum Maximum
Jänikset - harar - hares				
Metsäjänis - skogshare - <i>arctic hare</i>	345 600	387 760	293 000	455 200
Rusakko - fälthare - <i>European hare</i>	72 900	77 260	68 400	108 800
Turkiseläimet - pälsdjur - fur bearing animals				
Orava - ekorre - <i>squirrel</i>	4 000	2 780	1 700	3 600
Majavat - bävvar - <i>beavers</i>	2 417	1 819	1 385	2 410
Piisami - bisamrätta - <i>muskrat</i>	18 900	23 650	9 700	49 300
Kettu - rödräv - <i>red fox</i>	64 300	53 920	46 500	60 600
Supikoira - mårdhund - <i>raccoon dog</i>	74 900	80 220	61 300	91 000
Kärppä - hermelin - <i>ermine</i>	4 900	4 470	2 600	7 200
Minkki - mink - <i>American mink</i>	66 400	65 020	53 300	77 400
Hilleri - iller - <i>polecat</i>	700	975	-	1 800
Näätä - mård - <i>pine marten</i>	13 100	15 940	12 900	20 400
Mäyrä - grävling - <i>badger</i>	5 200	8 110	6 650	9 900
Hirvi ja muut sorkkaeläimet - älg och andra klövdjur - moose and other ungulates				
Hirvi - älg - <i>moose</i>	49 037	33 486	22 863	46 962
Valkohäntäpeura - vitsvans- hjort - <i>white-tailed deer*</i>	12 583	10 139	7 035	11 944
Kuusipeura - dovhjort - <i>fallow deer*</i>	62	55	39	65
Metsäkauris - rådjur - <i>roe deer*</i>	159	34	9	102
Villisika - vildsvin - <i>wild boar</i>	5	21	-	70
Suurpedot - stora rovdjur - large predators				
Susi - varg - <i>wolf</i>	4	9	4	16
Karhu - björn - <i>brown bear</i>	80	63	25	96
Ilves - lodjur - <i>lynx*</i>	55	59	42	69

* Metsästys jatkuu vuodenvaihteen yli, saaliista pieni osa voi olla saatu tammikuussa/helmikuussa 2000.

Jakten fortsätter efter årsskiftet. En liten del av bytet kan ha erhållits i januari/februari 2000.

The hunt continues over the New Year, a small part of the bag may be from January/February 2000.

Taulukko 6b. Vuoden 1999 lintusaalis (yks.), sekä vuotuisten saaliiden keskiarvo ja vaihteluväli edeltäneellä 5-vuotiskaudella.

Tabell 6b. Jaktbytet (fåglar, ind.) under år 1999, årligt medelvärde samt variationsbredd under senaste 5-årsperiod.

Table 6b. The annual bag (birds, ind.) in 1999, the mean and the range of the annual bag during the preceding five years.

Linnut, fåglar, <i>birds</i>	1999	1993/94-1998		
		Keskiarvo Medeltal <i>Mean</i>	Minimi Minimum <i>Minimum</i>	Maksimi Maximum <i>Maximum</i>
Vesilinnut - sjöfåglar - waterfowl				
Metsähanhi - sädgås - <i>beangoose</i>	8 600	6 650	4 000	10 900
Merihanhi - grågås - <i>greylag goose</i>	3 600	2 580	2 100	3 400
Kanadanhanhi - kanadagås - <i>Canadian goose</i>	2 500	1 570	850	3 300
Tavit - kricka, ärta - <i>teal, garganey</i>	153 100	169 320	139 200	198 300
Sinisorsa - gräsand - <i>mallard</i>	280 500	299 800	236 800	375 700
Jouhisorsa - stjärtand - <i>pintail</i>	12 100	11 460	7 800	14 850
Lapasorsa - skedand - <i>shoveler</i>	6 400	6 140	3 950	8 200
Tukkasotka - vigg - <i>tufted duck</i>	11 600	13 830	6 150	21 700
Haahka - ejder - <i>common eider</i>	12 700	25 820	19 000	36 000
Alli - alfågel - <i>long-tailed duck</i>	28 400	37 250	19 000	60 000
Telkkä - knipa - <i>goldeneye</i>	105 200	132 720	114 600	159 000
Koskelot - skrakar - <i>mergansers</i>	14 000	19 680	16 900	24 000
Muut vesilinnut - andra sjöfåglar - <i>other waterfowl</i>	31 800	61 250	33 100	88 700
Metsäkanalinnut - skogshönsfåglar - grouse				
Pyy - järpe - <i>hazel grouse</i>	89 900	105 800	68 700	146 600
Riekkö - dalripa - <i>willow grouse</i>	97 400	95 860	70 000	122 100
Teeri - orre - <i>black grouse</i>	178 400	168 240	102 500	231 300
Metso - tjäder - <i>capercaillie</i>	44 500	46 140	24 300	63 700
Peltolinnut - fältfåglar - farmland game birds				
Peltopyy - raphöna - <i>partridge</i>	700	1 840	800	2 400
Fasaani - fasan - <i>pheasant</i>	20 700	17 760	9 300	24 900
Sepelkyyhky - ringduva - <i>wood pigeon</i>	154 200	137 430	71 350	181 600
Liejukanat ja kahlaajat - sumphöns och vadare - coots and waders				
Nokikana - sothöna - <i>coot</i>	2 000	5 850	2 350	10 900
Lehtokurppa - morkulla - <i>woodcock</i>	4 800	4 770	1 750	6 400

Taulukko 7a. Riistasaalista (nisäkkäät) saatavan lihan määrä ja saaliin laskennallinen markkamääräinen arvo.

Tabell 7a. Viltbytets (däggdjur) köttmängd och kalkylerade värde angivet i mark.

Tabel 7a. The quantity of the game meat and the value of bagged game (mammals).

	Yksilöä -Individer -Individual	1 000 kg	1 000 mk
Jänikset - harar - hares			
Metsäjänis - skogshare - arctic hare	345 600	622	17 280
Rusakko - fälthare - European hare	72 900	175	5 832
Yhteensä - totalt - total		797	23 112
Turkiseläimet - pälsdjur - fur bearing animals			
Orava - ekorre - squirrel	4 000		20
Majavat - bävrar - beavers	2 417	30	725
Piisami -bisamrätta - muskrat	18 900		283
Kettu - röd räv - red fox	64 300		9 645
Supikoira - mårdhund - raccoon dog	74 900		3 745
Kärppä - hermelin - ermine	4 900		49
Minkki - mink - American mink	66 400		1 999
Hilleri - iller - polecat	700		21
Näätä - mård - pine marten	13 100		1 310
Mäyrä - grävling - badger	5 200		156
Yhteensä - totalt - total		30	17 946
Hirvi ja muut sorkkaeläimet - älg och andra klövdjur - moose and other ungulates			
Hirvi - älg - moose	49 037	6 261	190 662
Valkohäntäpeura - vitsvanshjort - white-tailed deer *	* 12 538	575	8 918
Kuusipeura - dovhjort - fallow deer *	* 62	2	55
Metsäkauris - rådjur - roe deer *	* 159	2	119
Villisika - vildsvin - wild boar	5	0	6
Yhteensä - totalt - total		6 840	199 760
Nisäkkäät - däggdjur - Mammals		7 667	240 818

* Vähäinen määrä saalista voitu saada tammikuussa 2000.

En mindre bytesmängd kan ha erhållits i januari 2000.

A small part of the bag may be from January 2000.

Taulukko 7b. Riistasaaliista (linnut) saatavan lihan määrä ja laskennallinen markkamääräinen arvo.

Tabell 7b. Viltbytets (fåglar) köttmängd och kalkylerade värde angivet i mark.

Tabel 7b. The quantity of the game meat and the value of bagged game (birds).

	Yksilöä – Individer – Individuals	1 000 kg	1 000 mk
Vesilinnut - sjöfåglar – waterfowl			
Metsähanhi - sädgås – <i>bean goose</i>	8 600	17	1 290
Merihanhi - grågås – <i>greylag goose</i>	3 600	8	900
Kanadanhanhi – kanadagås - <i>Canadian goose</i>	2 500	7	500
Tavit - kricka, årta - <i>teal, garganey</i>	153 100	28	4 593
Sinisorsa - gräsand – <i>mallard</i>	280 500	185	16 830
Haahka - ejder – <i>common eider</i>	12 700	16	635
Alli - alfågel - <i>long-tailed duck</i>	28 400	11	852
Telkkä - knipa – <i>goldeneye</i>	105 200	47	3 156
Koskelot - skrakar – <i>mergansers</i>	14 000	8	420
Jouhisorsa - stjärtand – <i>pintail</i>	12 100	5	363
Lapasorsa - skedand – <i>shoveler</i>	6 400	2	192
Tukkasotka - vigg – <i>tufted-duck</i>	11 600	5	348
Muut vesilinnut - andra sjöfåglar - <i>other waterfowl</i>	31 800	13	954
Yhteensä - totalt – total		352	31 033
Metsäkanalinnut – skogshönsfåglar – grouse			
Pyy - järpe - <i>hazel grouse</i>	89 900	22	2 697
Riekkö - dalripa - <i>willow grouse</i>	97 400	35	2 922
Teeri - orre - <i>black grouse</i>	178 400	117	11 596
Metso - tjäder - <i>capercaillie</i>	44 500	84	5 562
Yhteensä - totalt – total		258	22 777
Peltolinnut – fältfåglar - farmland game-birds			
Peltopyy – raphöna - <i>partridge</i>	700	0	21
Fasaani - fasan – <i>pheasant</i>	20 700	14	1 656
Sepelkyhky – ringduva - <i>wood pigeon</i>	154 200	46	4 626
Yhteensä - totalt – total		60	6 303
Rantakanat ja kahlaajat - sumphöns och vadare – coots and waders			
Nokikana - sothöna – <i>coot</i>	2 000	1	60
Lehtokurppa - morkulla - <i>woodcock</i>	4 800	1	144
Yhteensä - totalt - total		2	204
Linnut - fåglar - birds		520	60 317

Kustantaja – Publicerare – Publisher

SVT

Suomen Virallinen Tilasto

Finlands Officiella Statistik

Official Statistics of Finland

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos

PL 6, 00721 Helsinki

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet

PB 6, 00721 Helsinki

Finnish Game and Fisheries Research Institute

P.O. Box 6, FIN-00721 Helsinki, Finland

www.rktl.fi

Riistasaalis 1999

Metsästäjien saama saalis lajeittain ja alueittain sekä vuotuisen saaliin arvo ja lihan saanto.

Viltbytet 1999

Jägarnas byte per art och per område, värdet på det årliga bytet och bytets köttmängd.

Annual Game Bag 1999

Hunters' annual game bag by species and by regions and the value of the bag.

*Tiedustelut
Förfrågningar
Inquiries*

Aslak Ermala
puh. / tel. 0205 751 270 (international +358-205 751 270)
aslak.ermala@rktl.fi

Julkaisujen myynti – Försäljning – Orders

Hinta – Pris – Price

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
PL 6, 00721 Helsinki
Puh./ tel. 0205 751 399
Fax 0205 751 201
julkaisumyynti@rktl.fi

Julkaisujen myynti / 3B
00022:Tilastokeskus
Puh./ tel. (09) 1734 2011
Fax (09) 1734 2474

50 mk

ISSN 1456-8268 Maa-,
metsä- ja kalatalous

ISSN 1455-9277
Riistasaalis